

**2006 MALÎ YILI GENEL VE KATMA BÜTÇE KANUN TASARILARI İLE 2004 MALÎ YILI GENEL
VE KATMA BÜTÇE KESİN HESAP KANUNU TASARILARININ PLAN VE BÜTÇE
KOMİSYONU GÖRÜŞME TUTANAKLARI**

-----O-----

22 Kasım 2005 Salı

İÇİNDEKİLER

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

- Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi
- Yüksek Öğretim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü
- Yüksek Öğretim Kurulu
- Üniversiteler

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sayın Hamzaçebi, buyurun efendim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, Yüksek Öğretim Kurumunun ve Millî Eğitim Bakanlığının değerli temsilcileri; Millî Eğitim Bakanlığı ve Yüksek Öğretim Kurumu ile üniversitelerin bütçeleri hakkında değerlendirme yapmak ve bunu 10 dakikaya sığdırmak gerçekten son derece güç; görüşlerimi olabildiğince özetleyerek sizlere sunmaya çalışacağım.

Önce bir anımı anlatmak istiyorum, oradan konuya gireceğim: 2001 krizinden sonra Başbakanlıkta bir toplantı yapılmıştı, ekonomik durum nedir diye. Bütün ilgili genel müdürler, müsteşarlar, Merkez Bankası Başkanı orada, Sayın Başbakana ve ilgili bakanlara sunum yapıyorlar. İşte, böyle bir yansıda güzel grafikler, eğriler, lazer kalemlerle durum anlatılıyor. Tablolara bakılırsa durum güzel, iyi gidiyor ve Sayın Başbakan sonuçta bir cümle söyledi “bütün bunların üretime bir etkisi var mıdır” dedi. Çünkü, reel sektör çökmüş durumdaydı. Tablolar, grafikler son derece güzel sunulabilir; ama, reel sektörün durumu iyi değildi, 2001 kriziyle ekonomi dibe vurmuştu çünkü.

Şimdi, Sayın Bakanın konuşmasını dinledim, bize çok da kapsamlı bir rapor sundular. Raporda dünya kadar rakam var, tablo var; ama, sadede gelelim, eğitimde neredeyiz? Eğitimde nerede olduğumuzu bize söyleyen bir özet tablo yok. Müsaade ederseniz, ben, bu özet tabloyu sizlere sunmak istiyorum. Gerçekten, Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetleri eğitimde başarılı mıdır değil midir, bunun değerlendirmesini bu rakamlar çerçevesinde yapalım.

Eğitim harcamaları doğrudan büyümeye katkı yapan harcamalardır değerli arkadaşlar; yani, ekonomiye eğitim harcamaları kadar bir büyüklüğün sunulması, verilmesi değildir büyümeye etki eden yanı, toplumun niteliğini değiştirdiği için, daha kaliteli bir gençlik, nitelikli bir toplum yarattığı için büyümeye doğrudan etkilidir, olumlu etkide bulunur. Eğitimli insanın istihdamından alacağınız verim ile eğitimsiz insanın istihdamından alacağınız verim farklıdır. Bu nedenle doğrudan verimlilik artışını etkileyen bir harcamadır eğitim harcamaları, bu nedenle önemlidir.

1999 yılı, 2000 yılında istikrar programının ilk yılı 2000 yılı idi, 2000 yılından önceki ilk yıl olduğu için o yılı vereceğim. 1999 yılında eğitim harcamalarının gayri safî millî hâsılaya oranı yüzde 4,5'a kadar çıkmıştı. Daha sonra, 2000-2002 arasında bu 4,5'lik harcamanın yüzde 4,3'e gerilediğini görüyoruz. 2001'de de kriz var arkadaşlar, 2002 krizden sonraki ilk yıl; ama, ona rağmen tüm eğitim harcamalarının oranı, gayri safî millî hâsılaya oranı yüzde 4,3. 2003 yılından itibaren bu oran düşüyor, 2004 yılı sonunda yüzde 4'ün bir miktar altına düşüyor.

Biliyorsunuz, en reel ölçü, harcamaların gayri safî millî hâsılaya oranıdır. İsteddiğiniz oranı kullanın, bu oranı kullanmıyorsanız gerçek değerlendirme olanağından yoksun kalırsınız; yani, bütçe içerisindeki payı artıyor, efendim şu kadar okul açtık, şu kadar dersane açtık, bütün bunlar bir şey ifade etmez, sonuçta neredesiniz, reel ölçü budur.

Sadece Millî Eğitim Bakanlığının harcamalarına bakalım, tüm eğitim harcamalarını sadece Millî Eğitim yapmıyor, sadece Millî Eğitim harcamalarına bakalım, 1999 yılında gayri safî millî

hâsılanın yüzde 3'üdür, fon ve dönersermaye harcamaları dahil. 2004 yılında bu oran yüzde 2,6'ya geriliyor, reel gerileme yüzde 13'tür. Yıl yıl size verebilirim bunları, 1999 yılında yüzde 3 dedik, tam oranı yüzde 2,98 idi, 2002'de 2,84, 2001 2,90, 2002 2,77, 2003 2,81, 2004 2,60, 2005 2,62.

Bir kere, Millî Eğitim Bakanlığının yapmış olduğu eğitim harcamalarının reel düzeyi düşmektedir değerli arkadaşlar.

FAZIL KARAMAN (İzmir) - Gayri safî millî hâsıla oranına göre oranlarsak...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Efendim?! Ama oran tabii ki, işte reel ölçü budur. Efendim, reel ölçü budur işte. Gayri safî millî hâsılaya oranı geriliyor.

HASAN FEHMİ KINAY (Kütahya) – Bu sunumda farklı şeyler yazıyor ama!

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Efendim, o, Sayın Bakanın sunumu. Siz benim sunumuma bakın, Sayın Bakanın sunumuna değil.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI HÜSEYİN ÇELİK (Van) – Niye sizin sunumunuza bakılıyor?!. (Gülüşmeler)

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Arkadaşlar benim sunumuma inanırlar Sayın Bakanım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI HÜSEYİN ÇELİK (Van) – Biz Maliye Bakanlığının sunumunu veriyoruz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Efendim, hayır, sunum budur. Sizin sunumunuza da bakabiliriz, sizin sunumunuzun doğru olmadığını ben söylüyorum. Siz doğruluğunu tekrar iddia edebilirsiniz, tekrar görüşebiliriz onu.

Bu düşme, özellikle ilköğretim ve ortaöğretimde öğrenci sayısının 1,5 milyon civarında arttığı bir dönemde çıkmış olması nedeniyle son derece önemlidir, öğrenci sayısı artıyor. Özellikle harcamalardaki düşmenin “Yatırımlar” başlığı altında yer alan makine teçhizat nitelikli harcama kaleminde ortaya çıkması, kaçınılmaz olarak hizmete sunulacak olan dersliklerin sayısının azalmasına, kalitesinin de düşmesine yol açmaktadır.

Bu dönemde Kredi Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğüne yapılan transferlerin, daha önce Maliye Bakanlığı bütçesinde yer alırken, daha sonra Millî Eğitim Bakanlığı bütçesi içerisinde yer aldığını da dikkatinize sunuyorum. Yani, gerçek bir kıyaslama için Kredi Yurtlar Kurumu harcamalarını Millî Eğitim Bakanlığından çekip çıkarmamız lazım; çünkü, daha önce Maliye Bakanlığı bütçesinde yer alıyordu, transfer harcaması niteliğindedi. Millî Eğitim Bakanlığı bütçesinde nominal olarak gözüken artışların bir bölümü buradan kaynaklanmaktadır.

Burada şu soruya cevap vermek gerekir, sorunun can alıcı noktası buradadır; hükümet bir program uyguluyor. Bu programın performans kriteri yüzde 6,5 oranındaki faizdışı fazla. Hükümet sadece ve sadece buna odaklanmış durumda olup, bunu gerçekleştirebilme uğruna toplumun geleceğinden fedakârlık etmektedir, toplumun geleceğinden, tabiri caizse, çalmaktadır. Eğitim harcamasından kısıntı, sağlık harcamasından kısıntı toplumun geleceğine yapılan yatırımdan vazgeçilmesidir değerli arkadaşlar.

Faizdışı fazlanın kalitesi diye bir kavram var; yani, yüzde 6,5 oranında fazlayı tutturuyorsunuz; ama, nasıl tutturuyorsunuz, bu, son derece önemli. Birtakım sosyal koruma harcamalarından, eğitim harcamalarından, sağlık harcamalarından kısarak bunu gerçekleştiriyorsanız, bu, anlamlı, ekonomiyi iyiye götüren bir tasarruf değildir, ekonomiyi iyiye götüren bir program değildir değerli arkadaşlar.

Bakın, ben, size bir tablo daha vermek istiyorum, birtakım makro rakamlar da. Diyeceksiniz ki, bunlar hep kullanılır, uçup gider. Bu makro rakamların; yani, eğitim harcamalarındaki reel azalmanın millî eğitimdeki etkisini size rakamlarla veriyorum: Bir kere, okullaşma oranı düşüyor. Devletin rakamları bunlar. Bu rakamlar devletin rakamları, öbürleri de devletin; ama, onları oturup ben hesapladım. Bakın, okullaşma oranı, net okullaşma oranı, 2000 yılı, IMF'yle birlikte uygulanan istikrar programının ilk yılı yüzde 95,2, 2001 yılı yüzde 92,4, 2002 yılı yüzde 90,9, 2003 yılı yüzde 90,5 - Adalet ve Kalkınma Partisinin ilk yılı yüzde 90,5- 2004 yılı yüzde 89,6, 2005'i bilemiyorum, 2005'te rakam...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI HÜSEYİN ÇELİK (Van) – Nereden okuyorsunuz?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Bakanım, bu rakamlar sizde olması lazım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI HÜSEYİN ÇELİK (Van) – Hayır.

Efendim, bu şeyi biz size, Devlet Planlama Teşkilatı ve Devlet İstatistik Enstitüsünün ortaklaşa yaptığı bir yazı sonucu...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – İşte o, onun eki bu Sayın Bakanım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI HÜSEYİN ÇELİK (Van) – Arka sayfaya bir bakar mısınız?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Efendim, onun eki. Siz sadece...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI HÜSEYİN ÇELİK (Van) – Bakın, iller, biraz önce de...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Bakanım müsaade ederseniz, siz bize...

Esasında bu bir skandaldır, Devlet Planlama Teşkilatı bize bir program sunmuş 2006 programı, şimdi diyor ki: Efendim, bunda birtakım yanlışlıklar var. Biz, oturup, bunu, Millî Eğitim Bakanlığıyla bir tutanak altına aldık. Bunu gerçekte açmak istemiyordum...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Devlet Planlama Teşkilatı bütçesinde bu konuyu konuşacağım; ama, açtığınız için söyleyeyim, burada birtakım yanlışlıklar var, Millî Eğitim Bakanlığıyla oturup bir toplantı düzenlemişler, tutanak yapmışlar. Bu tutanağı da Sayın Bakan bize dağıttı; ama, bakın, yazıda deniliyor ki: “Ek üç sayfa tutanak.” Ama, Sayın Bakan bu tutanağın bize iki sayfasını dağıttı, üçüncü sayfayı dağıtmadı. Üçüncü sayfayı da ben temin ettim, sizlere okuyorum işte, bize dağıtılmayan üçüncü sayfa. Sayın Bakan bu Komisyona verdiği bilgiyi de eksik vermiştir, Komisyondan bu bilgiyi saklamıştır. Kusura bakmayın...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI HÜSEYİN ÇELİK (Van) – Hayır. Siz devam edin, ben daha sonra...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Bakanım, saklamışsınız. Neden saklamıştır; çünkü, burada vaziyet kötü, okullaşma oranı düşüyor.

Başka oranlara da girebilirim isterseniz, brüt okullaşma oranı çok daha kötü, 2000 yılında yüzde 100 iken, 100,9 iken, 2002 yılında 96 iken, 2004 yılında yüzde 95'e düşmüş. Yani, eğitimde durum iyiye gitmiyor değerli arkadaşlar. Nedeni, hükümetin her şeyi ihmal eden, eğitimi, sağlığı ihmal eden, toplumun geleceğine yatırım yapmak demek olan, orta ve uzun vadede büyümeyi olumlu etkileyecek olan bu unsurlardan vazgeçerek, kısa vadede IMF'yle mutabık kaldığı faizdışı fazlayı tutturmak gibi bir yanlış hedeftir. IMF'nin bu tür harcamalarına, bu tür harcamalardan tasarruf edilmesine ilişkin önerilerini kabul etmeden de IMF programı uygulayan ülkeler vardır; ama, maalesef, Adalet ve Kalkınma Partisi Hükümeti, seçimden önce “bu programa insan boyutunu katacağız, bu programda insan yok” demesine rağmen, geldikten sonra IMF'ye teslim olmuş, IMF'nin ipine sarılmış ve her şeyi ihmal etmiştir, eğitimden, sağlıktan, insanların, çocukların sağlığından, onların eğitiminden fedakârlık etmeye başlamıştır. Bugün ekonomi bürokrasisinin, hükümetin her gün gece yatarken yaptığı hesap şudur bence: “Acaba, bugün IMF için ne yaptık.” Bütün bakanların, bütün ekonomi yönetiminin gece yatağa girerken yaptığı muhasebenin bu olduğunu biliyorum “bugün IMF için ne yaptık acaba.” Onun muhasebesini yapıyor. Keşke, bugün çocuklarımız için, insanlarımız için, toplum için ne yaptık hesabını da yapabilecek güne gelseler hükümetimiz.

Başka birçok gösterge verebilirim, kişi başına eğitim harcaması düşmektedir, iyi bir durumda değiliz, birçok gösterge verebilirim; ama, zamanım yok, o nedenle onlara girmiyorum.

Üniversite bütçelerine gelmek istiyorum, Yüksek Öğretim Kurumu bütçesine gelmek istiyorum. Yine, faizdışı fazla hedefine odaklanan hükümetimiz, bu hedefe odaklanmış. Bu hedefin yanında, âdeta, üniversiteleri cezalandırma gibi bir mantığın, bir psikolojinin etkisiyle, 2006 yılında üniversitelerin yatırım ödeneklerini olağanüstü ölçüde kısmıştır değerli arkadaşlar. Bunu, önünüzdeki bütçelerden açıklıkla görme şansınız yok, biraz belki incelerseniz görebilme olanağınız olacaktır.

Örnek olarak iki tane üniversite seçtim, biri İstanbul'dan, biri Ankara'dan, biri İstanbul Üniversitesi, biri Gazi Üniversitesi. Bakın, yapılan şudur bütçede değerli arkadaşlar, İstanbul Üniversitesinin 2005 yılı yatırım ödeneği 20,7 milyon YTL'dir. 2006'da bu ödenek 32,6'ya çıkmış gözüküyor. İlk bakışta baktığımızda bütün üniversitelerde bu tabloyu göreceğiz. O müthiş bir artış; ama, gerçek durum öyle değil değerli arkadaşlar. Bu artışın nedenlerine indiğimizde şunu görüyoruz: Bu artışın yaklaşık 19 milyon YTL'lik kısmı üniversitenin kendi öz gelirlerinden karşılayacağı yatırımlar. Verdiğim 2005 rakamı içerisinde olmayan üniversitenin kendi öz gelirlerinden karşıladığı yatırımları 2006'dan düştüğümüzde İstanbul Üniversitesinin yatırım ödeneği 13,6 trilyona iniyor; yani, 2005'te 20,7 milyon YTL olan veya trilyon TL olan yatırım ödeneği, İstanbul Üniversitesinde, 2006

yılında 13,6 milyon YTL'ye iniyor. Bir azalış var. Bırakın reel azalışı, nominal olarak bile bir artış yok, azalış var.

Gazi Üniversitesi, 2005 yatırım ödeneği, 22,2 milyon YTL, 2006 36,6 gözüktüyor kendi öz gelirlerinden yapacağı yatırım dahil. Onları düştüğümüzde, 2005'le aynı baza getirdiğimizde, 2006'da 16,9 YTL'lik bir yatırım ödeneği gözüktüyor. Gazinin durumu da bu.

Ben, şimdi, Sayın Bakandan ve YÖK'ten bunu rica ediyorum, tüm üniversitelerde toplam nedir, bu ayırıma göre toplam nedir? Kendi öz gelirlerinden karşılanacak yatırımların tutarı nedir? Bunu düştüğümüzde kalan yatırım tutarı nedir? 2005 yılı yıl sonu yatırım gerçekleşme tahmini nedir? Buna göre, tümü için, ben, mümkünse bir tablo rica ediyorum.

Ben, iki üniversite için yaptığım bu çalışmanın tüm üniversitelerin de bu yönde olduğu kanaatindeyim. Belki, arada istisnalar olabilir; ama, farklı olduğunu sanmıyorum. Bunun iki nedeni vardır. Birincisi, faiz dışı fazlayı tutturabilmek için hükümet üniversitelerin yatırım ödeneklerinden kesintiye gitmiştir. Niye üniversiteden kesintiye gitmiştir; üniversiteler zaten, Sayın Başbakanın gözünde sorun yaratan kurumlardır. Kendi işine bakmayıp da, ülkedeki çeşitli sorunlarla ilgilenen kurumlardır. Bu nedenle, üniversitelerin de, sanırım, sanki böyle bir cezaya laik görülmesi, müstahak görülmesi gibi bir anlayış vardır bunun gerisinde.

Bakın, neden böyle söylüyorum; Sayın Başbakanın bunu teyit eden beyanları, açıklamaları var. İki tane üniversitemiz, efendim, üniversitelerin bütçe ödenekleri yetersiz; yani, bu parayla gerçekten çok büyük zorluklar içerisinde görevlerimizi yapmaya çalışıyoruz diyor, basından okuduğum haberler bunlar. Hemen, Sayın Başbakan onlara cevap veriyor, hemen "sizler mazeret üretiyorsunuz; niye dünyanın ilk 500 üniversitesinde yoksunuz? Bunlar başarısızlığın mazeretleridir" diyor Sayın Başbakan. Tüm yaklaşımı bu; yani, üniversiteleri cezalandırma amaçlı, üniversitelere kötü gözle bakan bir anlayış var. Bu anlayış olduğu sürece, üniversitelerin motivasyonu olmaz. Üniversitelerin şevki olmaz. Şevki olmayan üniversite öğretim üyesi, öğrenci, gerçekten nasıl başarılı olacaktır? Yani, her fırsatta Sayın Başbakan üniversiteleri yalan yanlış bilgilerle yerden yere vurmaktadır. Örnek veriyorum: Makale sayıları. Şimdi, makale sayılarında zaman zaman üniversiteler eleştiriliyor, efendim, makale bile yazmıyorlar, çalışma bile yapmıyorlar... Ben şimdi bakıyorum, bir çalışma var benim elimde. Türkiye'de makale yönünden üniversitemiz Avrupa Birliğiyle kıyaslandığında hiç de kötü durumda değil. Avrupa Birliğindeki üniversiteler arasında, Türkiye'yi de o Birliğin üyeleri arasına kattığımız zaman yaptığımız kıyaslamada, en çok yayın çıkaran onuncu ülkedir, onuncu ülkenin üniversiteleridir. Araştırmacılar arasında kadın oranı yüzde 37,2 olan bir ülkedir. Almanya yüzde 22'dir. Birçok örnek daha verebiliriz. Bu yeterli mi; hayır, tabii ki, bizim üniversitemiz çok daha ileri gitmek zorundadır. Türkiye'nin ihtiyaçları çok daha fazladır. Bu rakamlar bizim toplumun ihtiyaçlarına cevap veren rakamlar değildir; ama, her fırsatı, her vesileyi üniversiteleri desteklemek yerine, üniversitelerin sorunlarını çözmek yerine kullanacağına, onlara yüklenmek, onları kötülemek uğruna kullanan bir hükümetimiz olursa, bizim üniversitelerde başarı şansımız yoktur.

BAŞKAN – Akif Bey, ikinci 10 dakikayı bitirdik.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Başkanım, müsaadenizle, birkaç cümleyle toparlamaya çalışıyorum.

Sayın Bakanımızın bize dağıttığı şu rapordaki cümleyi de dikkatinize sunuyorum; sayfa 14: "YÖK Yasası değiştirilerek meslek lisesi mezunlarının önündeki engeller kaldırılacaktır."

Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; Sayın Başbakanın bu konuda bir beyanı var, ben öyle hatırlıyorum; yani, YÖK Yasasıyla ilgili Cumhuriyet Halk Partisinin mutabakatını arayan, ona ihtiyaç duyan bir beyanını ben hatırlıyorum Sayın Başbakanın. Yani, şimdi, durup durup, bütün meseleyi YÖK Yasasına... YÖK Yasasının değiştirilmesi gereken hususlarını değiştirelim. Şu programda yazıldığı gibi, 2006 programında yazıldığı gibi, daha özerk üniversiteler, idarî yönden, malî yönden daha özerk -bilimsel özerkliği tabii ki olacak- üniversiteler yaratalım. Burada yazıyor; ama, bir yandan burada bunu derken, bir yandan bütün programı YÖK Yasası değiştirilerek meslek lisesi mezunlarının önündeki engeller kaldırılacağına indirirse Sayın Bakanımız, Sayın Bakanımızın üniversiteleri daha ileri götürme gibi bir hedefinin olmadığı ortaya çıkar. Sayın Bakan, lütfen şu programı okusun, 2006 yılı programı. Çok güzel beyanlar var burada. Bu beyanların ne kadar gerçekçi olacağını zaman gösterecek. Hükümetin bugüne kadarki uygulamaları şu beyanların, şu taahhütlerin tam aksine

olmuştur. Daha özerk üniversiteler yaratılacaktır, malî yönden daha özerk üniversiteler gerçekleştirilecektir, idarî yönden üniversiteler daha özerk kılınacaktır derken, üniversitelerin bütün atamalarını Başbakanlık iznine tabi tutuyor Sayın Başbakanımız. Üniversite yargıya gidiyor, iptal ediyor, bir daha tekrar bir genelge yayınlıyor, o da iptal ediliyor. Bilemiyorum, en son, nasıl, nerede bir genelge yayınlayacaklar, belki, tekrar yayınlanmış bile olabilir. Bu anlayışı kınadığımı, Sayın Millî Eğitim Bakanımızın YÖK'le ilgili bütün gündeminin meslek lisesi mezunlarının önündeki engellerin kaldırılması olmasını, üniversite kökenli, akademik kariyeri olan bir bakan için uygun bir davranış, uygun bir beyan olarak görmüyorum.

Son olarak şunları söylüyorum: YÖK bütçesiyle ilgili, geçen sene, 2004 yılı kasım ayında bazı değerlendirmelerde bulunmuştum, bazı sorular sormuştum. O sorulara, ben bugüne kadar YÖK'ten bir cevap alamadım. Parlamentonun bütçe üzerindeki etkinliğinin gereği, burada sorulan soruların cevaplarının ilgili kurumlar tarafından verilmesidir; yani, Plan ve Bütçe Komisyonu, Meclis, gelen bütçelerin burada görüşülüp, tartışılıp, kabul edilmesinden sonra bu soruların cevaplanmayacağı bir meclis değildir. YÖK, acaba, benim bu sorularıma bugüne kadar neden cevap vermemiştir?

Bakin, sorduğum soruları ben tekrarlıyorum: İstanbul Üniversitesi rektörünün görevden alınmasına ilişkin bir kararı YÖK alıyor, Sayın Cumhurbaşkanına gönderiyor. Sayın Cumhurbaşkanı onaylıyor ve İstanbul Üniversitesi rektörü görevinden alınıyor. Bu görevden alma öncesindeki YÖK Genel Kurulu toplantısında üyelere bir oy pusulası dağıtılıyor, evet, hayır; yani, görevden almaya evet, hayır. YÖK Başkanı bir açıklama yapıyor üyelere, bu hukuk ile hukuksuzluk arasında bir seçim olacak şeklinde. Hukukçu bir YÖK Başkanı üyelere bir fikir empozesinde bulunuyor. Bir kere, YÖK Başkanının, üyeleri yönlendirici, üyeleri koşullandırıcı bir açıklama yapması hakkı olduğunu düşünmüyorum.

İki; görevden alınacak kişinin bir savunması alınır. Görevden alınacak kişinin savunması alınmıyor. Hakkında birtakım suçlamalar var. Bunun savunması... Savunma en kutsal haktır değerli arkadaşlar. Bir kişinin, bir rektörün savunmasını almadan görevden almayı düşünebilir misiniz? İstanbul Üniversitesi rektörünü beğenirsiniz, beğenmezsiniz; ama, hukuk herkes içindir.

BAŞKAN – Akif Bey, bunu bitirsek.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Bitiriyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Nasıl olsa yazılı olarak ellerinde var sizin soru önergeniz...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Başkan, önemli bir yere bağlayacağım.

Rektör, YÖK'e başvuruyor, hakkımda yapılan işlemleri bana bildirin, Bilgi Edinme Hakkı Kanununa göre bilgi istiyorum diyor. Bu bilgili verilmemiştir. Bilemiyorum, bana verildiğine dair bir bilgi gelmedi. Verilmeme gerekçesi de, dosya Sayın Cumhurbaşkanında. Bugüne kadar bu bilgiyi, belki verdi mi, bilemiyorum.

Bunları geçiyorum. Bu sorularıma ben cevap alamadım.

Bir süre sonra, sekreterim kanalıyla, YÖK'e bir soru sordurdum. Bu bütçe eleştirilerimin, sorularımın cevabını henüz alabilmiş değilim. YÖK Başkanının sekreterine soruyor. Gelen cevap: "Kim katıldıysa o versin cevabı." Ben, YÖK'ün bu tutumunu kınıyorum. YÖK'ün böyle bir hakkı yoktur. Parlamentonun bütçe etkinliğini, bütçe hakkını ciddiye almayan bir tutum olarak görüyorum bunu ve Sayın Başkan, bu sorularımın cevabını, uygun görürseniz, ben, bugün burada almak istiyorum. Geçen sene sorup da bugüne kadar cevabını alamadığım bu soruların cevabını burada almak istiyorum.

Teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

.....

.....

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sorularım şunlar: 2005 yılı bütçe görüşmeleriyle ilgili olarak yine Yüksek Öğretim Kurumuna sormuştum, aynı soruyu soruyorum, yanıtını alamadığım için. Bütçe görüşmeleri sırasında sorduğum sorulara ilave olarak bunu da soruyorum. İstanbul Üniversitesi Rektörünün görevden alınma gerekçesi bazı kararlarını uygulamamasıydı. Acaba uygulanmayan yargı kararları şimdi uygulanmış

mıdır? Çünkü, bir iddia bu kararların uygulama olanağı olmadığı yönündeydi, alınma gerekçesi buydu. Şimdi soruyorum, o kararlar şimdi uygulanmış mıdır?
Teşekkür ederim.